

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Asan/17/2018
Identifikačné číslo spisu: 5017200491
Dátum vydania rozhodnutia: 02.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Nora Halmová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5017200491.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Nory Halmovej (sudca spravodajca) a zo sudcov JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a Mgr. Viliama Pohančenika v právnej veci žalobcu: STILLA, a.s., so sídlom Palugyayho č. 1/787, Liptovský Mikuláš, IČO: 36 410 021, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou JANČI & Partners s.r.o., so sídlom Belopotockého č. 720/2, Liptovský Mikuláš, proti žalovanému: Okresný úrad Liptovský Mikuláš, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, so sídlom Námestie osloboditeľov č. 1, Liptovský Mikuláš, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-LM-OCDPK-2017/011311 zo dňa 26. októbra 2017, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 30S/116/2017 zo dňa 05. júna 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 30S/116/2017 zo dňa 05. júna 2018 z a m i e t a.

Kasačnému sťažovateľovi nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáha preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-LM-OCDPK-2017/011311 zo dňa 26.10.2017, ktorým odmietol odpor proti rozkazu o uložení pokuty číslo OU-LM-OCDPK-2017/011311 zo dňa 29.09.2017. O náhrade trov konania krajský súd rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že žalobca ako prevádzkovateľ vozidla s evidenčným číslom: I., krajina registrácie: Slovenská republika, kategória: M1, charakteristika: motorové vozidlo do 3,5t, najväčšia prípustná celková hmotnosť: 2540 kg a najväčšia prípustná hmotnosť jazdnej súpravy: 4790 kg, dňa 04.10.2016 užíval v čase o 06:06:30 hod. vymedzený úsek cesty R 1, 155,1 km, smer ZV,

vozidlom bez úhrady diaľničnej známky, čím mal spáchať správny delikt podľa § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z. o diaľničnej známke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 488/2013 Z. z.“).

3. Prvostupňový správny orgán Okresný úrad Liptovský Mikuláš, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, rozhodnutím č. OU-LM-OCDPK-2017/011311 zo dňa 29.09.2017 uložil žalobcovi ako prevádzkovateľovi vozidla rozkazom o uložení pokuty za uvedený správny delikt pokutu vo výške 150,- € podľa § 11 ods. 1 v spojení s § 16b ods. 2 zákona č. 488/2013 Z. z. V odôvodnení poukázal prvostupňový správny orgán na ust. § 2 ods. 4, § 4 ods. 2, § 10a ods. 1, § 11 ods. 1, § 11 ods. 5, § 12 ods. 1, § 16b ods. 2 citovaného zákona. Vychádzal zo získaného dôkazu porušenia povinnosti, ktorým je záznam o vykonaní kontroly č. 2641025 a fotografie (2x), vyhotovený dňa 06.10.2016 v čase o 20:24:25 hod. Zároveň prvostupňový správny orgán nezistil dôvod na odloženie veci podľa § 12 ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z.

4. V zákonnej lehote podal voči tomuto rozhodnutiu žalobca odpor, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím o odmietnutí odporu č. OU-LM-OCDPK-2017/011311 zo dňa 26.10.2017, nakoľko posúdením odporu zistil, že podaný odpor neobsahoval predpísané náležitosti podľa § 13 ods. 2 zákona č. 488/2013 Z. z. K odporu neboli priložené listinné dôkazy, ktoré by boli dôkazom o tom, že vozidlo malo v deň spáchania deliktu uhradenú diaľničnú známku, alebo že prevádzkovateľ vozidla inak neporušil ust. § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z.

5. Následne žalobca podal voči tomuto rozhodnutiu v zákonnej lehote správnu žalobu, pričom argumentoval nesprávnou interpretáciou ust. § 13 ods. 2 zákona č. 488/2013 Z. z. žalovaným, keď ako obligatórnu povinnosť požadoval od žalobcu pripojiť k odporu akékoľvek listinné dôkazy bez ohľadu na to, či účastník nejaké listinné dôkazy v odpore označil a navrhol, alebo nie. Vzhľadom na to, že účastník žiadne listinné dôkazy nepripojil, správny orgán si túto skutočnosť vyhodnotil ako nesplnenie formálnych podmienok podania odporu a odpor bez ďalšieho odmietol. Žalobca v odpore navrhol len dva dôkazy, a to výsluch štatutárneho orgánu účastníka a spisový materiál evidencie motorového vozidla. Ani jeden nemá podľa žalobcu takú povahu, že by ho bolo možné pripojiť k podanému odporu. Správny orgán mal teda postupovať podľa § 13 ods. 5 zákona č. 488/2013 Z. z., zrušiť rozkaz o uložení pokuty a pokračovať v konaní o správnom delikte prevádzkovateľa vozidla. Správny orgán mal tiež po podaní odporu tento preskúmať z obsahového hľadiska, inak ide o rozhodnutie svojvoľné a arbitrárne, bez náležitého odôvodnenia. Žalobca predovšetkým poukazuje na svoje tvrdenie uvedené aj v odpore, že sa nedopustil správneho deliktu, ktorý sa mu kladie za vinu. Žalobca v správnej žalobe navrhol, aby správny súd zrušil rozhodnutie žalovaného č. OU-LM-OCDPK-2017/011311 zo dňa 26.10.2017 a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

6. K podanej správnej žalobe sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 01.02.2018. K meritornej obrane žalobcu o uhradení diaľničnej známky na vozidle, ktoré malo pôvodne evidenčné číslo I., pričom tieto boli v októbri 2016 odcudzené a ODI v Liptovskom Mikuláši mu vydal nové značky s evidenčným číslom I. uviedol, že žalobca svoje tvrdenia nepodložil žiadnymi listinnými dôkazmi, a to ani potvrdením z ODI Liptovský Mikuláš o odcudzení tabuliek ani dokladom o úhrade diaľničnej známky na predmetné vozidlo s evidenčným číslom I.. Na daný prípad sa nevzťahuje § 12 ods. 1 písm. d/ zákona č. 488/2013 Z. z., pretože pokiaľ by bolo žalobcovo tvrdenie pravdivé, o odcudzení tabuliek s evidenčným číslom I., vozidlo malo už v čase spáchania správneho deliktu pridelené nové evidenčné číslo I.. Žalovaný tiež uviedol, že úhrada diaľničnej známky sa priamo vzťahuje na evidenčné číslo vozidla, preto nie je správna obrana žalobcu v odpore, že predmetný zákon explicitne neupravuje povinnosť držiteľa motorového vozidla nahlasovať zmenu evidenčného čísla. V replike žalobcu zo dňa 26.02.2018 a duplike žalovaného zo dňa 07.03.2018 zotrvali žalobca aj žalovaný na svojich tvrdeniach.

7. S poukazom na vyššie uvedené dôkazy a tvrdenia vyplývajúce z predloženého administratívneho spisu žalovaného krajský súd uviedol, že konkrétne tvrdenia, ktoré by mohli byť rozhodujúce vo veci samej, o ktoré opiera účastník svoju obranu, sú tvrdenia špecifikované v ust. § 13 ods. 2 zákona č. 488/2013 Z. z. a v zmysle tohto ustanovenia nepostačuje tieto rozhodujúce skutočnosti len tvrdiť, ale zároveň je

účastník povinný označiť dôkazy na preukázanie týchto tvrdení a pripojiť listinné dôkazy, ktorých sa dovoľáva. Povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a pripojiť listinné dôkazy, ktorých sa dovoľáva, je kumulatívna k povinnosti tvrdiť rozhodujúce skutočnosti. Ak žalobca tvrdí, že má uhradenú diaľničnú známku na predmetné vozidlo so skorším evidenčným číslom I., mal podľa krajského súdu povinnosť označiť a predložiť príslušný dôkaz, rovnako ako aj tvrdenie o odcudzení tabuliek s evidenčným číslom I.. Z obsahu prvého tvrdenia vyplýva jednoznačne podľa krajského súdu, že ho nie je možné preukázať tvrdením ním samým (jeho konateľ), ale je potrebné ho preukázať listinným dôkazom. K dôkaznej povinnosti vo vzťahu k druhému tvrdeniu krajský súd uviedol, že označenie bližšie nešpecifikovaného spisového materiálu evidencie nešpecifikovaného motorového vozidla neznámeho orgánu, nebolo možné správnym orgánom takýto dôkaz zabezpečiť. V podanom odpore navyiac žalobca nikde neuviedol, aké objektívne skutočnosti by prípadne bránili predloženiu týchto listinných dôkazov spolu s odporom. Ak žalobcovi nič nebránilo k jeho rozhodujúcim tvrdeniam označiť listinné dôkazy a aj ich k odporu pripojiť, potom v prípade absencie týchto náležitostí odporu je potrebné vyhodnotiť takýto odpor ako odpor neobsahujúci predpísané náležitosti podľa § 13 ods. 2 zákona č. 488/2013 Z. z. Správny súd v plnom rozsahu ako nedôvodnú vyhodnotil námietku žalobcu, že ani jeden z navrhnutých dôkazov nemal takú povahu, že by ho bolo možné pripojiť k podanému odporu a rovnako sa nestotožnil ani s námietkou svojvoľného a arbitrárneho rozhodnutia žalovaného, ktoré síce obsahuje len stručné odôvodnenie, ale spolu s výrokom napadnutého rozhodnutia nie je nezrozumiteľné a samotný výrok o odmietnutí odporu je dostatočne určitý a zrozumiteľný.

2.

8. Proti právoplatnému rozsudku krajského súdu (obom výrokom) podal žalobca (kasačný sťažovateľ) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, v ktorej navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zrušil podľa § 462 ods. 1 SSP a vec krajskému súdu vrátil na ďalšie konanie.

9. Podľa žalobcu napadnutý rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, založeného na hodnotení správnosti postupu žalobcu v rámci svojej procesnej obrany vo vzťahu k navrhovaným dôkazom. Podľa žalobcu krajský súd v tomto štádiu v žiadnom prípade nie je oprávnený hodnotiť, či mal žalobca označiť taký, alebo onaký dôkaz na preukázanie svojich tvrdení. Ak žalobca navrhol vykonanie dôkazov na podporu a preukázanie svojich tvrdení, mal správny orgán tento odpor preskúmať z obsahového hľadiska a mal posúdiť, či skutočnosti v ňom uvedené sú spôsobilé privodiť rozhodnutie podľa § 12 ods. 1, t.j. zastaviť konanie, alebo pokračovať v konaní o správnom delikte a vykonať žalobcom navrhnuté dôkazy. Žalobca napáda argumentáciu krajského súdu, podľa ktorej ani neuviedol objektívne skutočnosti, ktoré mu bránili v predložení listinných dôkazov, pričom tento názor súdu nemá oporu v zákone. Ustanovenie § 13 ods. 2 zákona č. 488/2013 Z. z. kogentne upravuje náležitosti odporu, pričom neupravuje, že odpor nemusí niektorú náležitosť obsahovať, pokiaľ by tomu bránili objektívne skutočnosti na strane žalobcu. Účastník konania je oprávnený/povinný označiť na preukázanie svojich tvrdení akékoľvek dôkazy (v zmysle ust. 34 ods. 1 Správneho poriadku) a k odporu predloží len listinné dôkazy na ktorých sa dovoľáva. Ak teda účastník konania navrhne čo i len jeden dôkaz, ktorý nemá listinnú podobu, je podľa žalobcu správny orgán povinný vykonať dokazovanie a nie je daný dôvod na odmietnutie odporu. Nesprávne je podľa žalobcu aj posúdenie arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia správneho orgánu krajským súdom, podľa ktorého nie je nezrozumiteľné pre nedostatočné odôvodnenie, nakoľko bližšie odôvodnenie rozhodnutia bolo uvedené už v jeho výroku. Žalobca uvádza ust. § 47 ods. 3 Správneho poriadku, podľa ktorého odôvodnenie rozhodnutia nemôže byť obsiahnuté vo výroku rozhodnutia.

3.

10. Ku kasačnej sťažnosti sa žalovaný vyjadril podaním zo dňa 04.09.2018, pričom uviedol, že trvá v plnom znení a rozsahu na svojich stanoviskách a má za to, že všetko bolo podrobne vysvetlené.

4.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle ust. § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 445 SSP), keď deň rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

12. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

13. Podľa § 194 ods. 1 a 2 SSP správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie. Ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

14. Podľa § 438 ods. 1 SSP kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

15. Podľa § 453 ods. 1 SSP je kasačný súd viazaný rozsahom kasačnej sťažnosti; to neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý kasačnou sťažnosťou nebol dotknutý.

16. Podľa § 453 ods. 1 SSP je kasačný súd viazaný sťažnostnými bodmi; to neplatí, ak napadnuté rozhodnutie bolo vydané v konaní, v ktorom krajský súd nebol viazaný žalobnými bodmi. Na dôvody, ktoré účastník konania uviedol až po uplynutí lehoty na podanie kasačnej sťažnosti, kasačný súd neprihliada.

17. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

18. Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

19. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 488/2013 Z. z. prevádzkovateľ vozidla je povinný zabezpečiť, aby pri užívaní vymedzených úsekov ciest vozidlom alebo jazdnou súpravou bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky.

20. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z. pri úhrade diaľničnej známky v elektronickej podobe sa do elektronického systému správne a úplne zadajú tieto údaje a/ krajina registrácie vozidla, b/ evidenčné číslo vozidla alebo prípojného vozidla kategórie O1 a O2, c/ typ vozidla a to, či ide o vozidlo alebo o prípojné vozidlo, d/ platnosť diaľničnej známky a začiatok jej platnosti.

21. Podľa § 5 ods. 3 zákona č. 488/2013 Z. z. o úhrade diaľničnej známky v elektronickej podobe sa vydá potvrdenie, ktoré obsahuje údaje podľa písm. a/ až f/, vždy aj údaj o evidenčnom čísle vozidla.

22. Podľa § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z. správneho deliktu sa dopustí ten, kto ako prevádzkovateľ vozidla poruší povinnosť podľa § 4 ods. 2 <..

23. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z. ak okresný úrad zistí na základe kontroly vykonanej správcom výberu úhrady diaľničnej známky alebo osobou poverenou podľa § 8 ods. 1 alebo osobou poverenou výkonom kontroly alebo orgánmi Policajného zboru spáchanie správneho deliktu podľa § 10a ods. 1 a nie je dôvod na odloženie veci podľa § 12 ods. 1, bezodkladne bez ďalšieho konania vydá rozkaz o uložení pokuty vo výške 150,- €.

24. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 488/2013 Z. z. pokutu možno uložiť do dvoch rokov odo dňa, keď sa príslušný okresný úrad dozvedel o porušení povinnosti, najneskôr však do troch rokov odo dňa porušenia povinnosti.

25. Podľa § 13 ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z. rozkaz vydaný podľa § 11 ods. 1 má rovnaké náležitosti ako rozhodnutie, ak odsek 9 neustanovuje inak. Spolu s rozkazom sa prevádzkovateľovi vozidla zašle aj fotografia o porušení povinnosti podľa § 4 ods. 2 a záznam o kontrole. Rozkaz nemožno doručiť verejnou vyhláškou.

26. Podľa § 13 ods. 2 zákona č. 488/2013 Z. z. prevádzkovateľ vozidla môže proti rozkazu podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia odpor okresnému úradu, ktorý rozkaz vydal. Odpor proti rozkazu sa musí odôvodniť. V odôvodnení uvedie prevádzkovateľ vozidla rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoju obranu proti výroku uvedenému v rozkaze, a zároveň označí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. K odporu pripojí listinné dôkazy, ktorých sa dovoľáva. O tomto musí byť prevádzkovateľ vozidla v rozkaze poučený. Ustanovenie § 19 ods. 3 všeobecného predpisu o správnom konaní sa nepoužije.

27. Podľa § 13 ods. 3 písm. a/ zákona č. 488/2013 Z. z. okresný úrad odmietne odpor, ak neobsahuje predpísané náležitosti podľa odseku 2 a podľa všeobecného predpisu o správnom konaní.

28. Podľa § 13 ods. 4 zákona č. 488/2013 Z. z. okresný úrad vydá rozhodnutie o odmietnutí odporu, proti ktorému nie je prípustné odvolanie. Rozkaz nadobúda právoplatnosť márnym uplynutím lehoty na podanie odporu alebo dňom právoplatnosti rozhodnutia o odmietnutí odporu.

29. Podľa § 13 ods. 6 zákona č. 488/2013 Z. z. ak po podaní odporu okresný úrad zistí dôvody podľa § 12 ods. 1, konanie zastaví. Proti rozhodnutiu o zastavení konania nie je prípustné odvolanie.

30. Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného č. OU-LM-OCDPK-2017/011311 zo dňa 26. októbra 2017, ktorým odmietol odpor žalobcu, nakoľko tento neobsahoval predpísané náležitosti podľa ust. § 13 ods. 2 zákona č. 488/2013 Z. z.

31. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti žalovaného je rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 30S/116/2017 zo dňa 05. júna 2018, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z pohľadu, či kasačné námietky žalobcu sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

32. Kasačný súd z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je administratívny spis žalovaného zistil, že Okresný úrad Liptovský Mikuláš, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, rozhodnutím č. OU-LM-OCDPK-2017/011311 zo dňa 29.09.2017 uložil žalobcovi ako prevádzkovateľovi vozidla rozkazom o uložení pokuty pokutu vo výške 150,- € za správny delikt, ktorého sa žalobca ako prevádzkovateľ vozidla s evidenčným číslom I. dopustil podľa ust. § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z. tým, že dňa 04.10.2016 v čase o 06:06:30 hod. užíval vymedzený úsek cesty R 1, 155,1 km, smer ZV, vozidlom bez úhrady diaľničnej známky. Voči tomuto rozhodnutiu podal žalobca v zákonnej lehote odpor, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím o odmietnutí odporu č. OU-LM-OCDPK-2017/011311 zo dňa 26.10.2017. Podľa žalovaného podaný odpor neobsahuje predpísané náležitosti podľa § 13 ods. 2 zákona č. 488/2013 Z. z., nakoľko žalobca k odporu nepriložil listinné dôkazy, ktoré by boli dôkazom o

tom, že vozidlo malo v deň spáchania deliktu uhradenú diaľničnú známku, alebo že prevádzkovateľ vozidla inak neporušil ust. § 10a ods. 1 citovaného zákona. Žalobca v podanom odpore tvrdil, že diaľničnú známku na dané vozidlo uhradenú mal, pričom vozidlo malo mať v čas úhrady diaľničnej známky evidenčné číslo I.. Nakoľko mu v októbri 2016 mali byť značky s uvedeným evidenčným číslom odcudzené, vydal mu príslušný dopravný inšpektorát nové značky s iným evidenčným číslom (I.). Žalobca následne konštatuje, že v čase, kedy malo zo strany účastníka konania dôjsť k porušeniu povinnosti mu bola odcudzená tabuľka s evidenčným číslom vozidla, čo je podľa § 12 ods. 1 písm. d/ zákona č. 488/2013 Z. z. dôvod na odloženie veci, resp. zastavenie konania. Uvedená argumentácia žalobcu je aj v petite podaného odporu.

33. Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení dôvodov vznesených v kasačnej sťažnosti žalobcu vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej. Kasačný súd považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne, súladné so zákonom a v celom rozsahu sa s ním stotožňuje.

34. Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné pripomenúť, že rozkaz o uložení pokuty za správny delikt č. OU-LM-OCDPK-2017/011311 zo dňa 29.09.2017 sa týka vozidla s evidenčným číslom I. a kasačný súd nezistil žiadne jeho vady najmä v zmysle ust. § 11 ods. 1 a § 13 ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z. Podľa tvrdení žalobcu v podanom odpore tabuľka s evidenčným číslom I. odcudzená v čase porušenia povinnosti podľa § 4 ods. 2 zákona č. 488/2013 Z. z. (dňa 04.10.2016 v čase o 06:06:30 hod.) nebola, preto správny orgán postupoval správne, ak vec podľa § 12 ods. 1 písm. d/ v spojení s § 13 ods. 6 odmietol odložiť, resp. po podanom odpore zastaviť.

35. Žalobca v podanom odpore tvrdí, že „v októbri 2016 boli účastníkovi odcudzené značky s EČV, pričom príslušný dopravný inšpektorát mu vydal nové značky s inou EČV“. Ďalej tvrdí, že „zákon v žiadnom zo svojich ustanovení explicitne neupravuje povinnosť držiteľa motorového vozidla nahlasovať zmenu evidenčného čísla vozidla“ a „zákon výslovne uvádza, že diaľničná známka sa vzťahuje na konkrétne motorové vozidlo“.

36. Na základe vyššie uvedených rozhodných ustanovení zákona č. 488/2013 Z. z. a v kontexte zistení správneho orgánu a následnej obrany žalobcu kasačný súd dodáva, že úhrada diaľničnej známky v elektronickej podobe sa v elektronickej systéme spája celkom jednoznačne s evidenčným číslom vozidla (§ 5 ods. 1) a nezakladá ani povinnosť prevádzkovateľa vozidla nahlasovať prípadnú zmenu evidenčného čísla, rovnako ako nezakladá povinnosť správneho orgánu zisťovať, či bola diaľničná známka zaplatená na to isté vozidlo pod iným evidenčným číslom.

37. Zákon č. 488/2013 Z. z. nevyklučuje, aby pri odcudzení, resp. výmene evidenčného čísla vozidla (napríklad aj v súvislosti so zmenou trvalého pobytu prevádzkovateľa vozidla do iného okresu) bola povinnosť úhrady diaľničnej známky zachovaná vo vzťahu k totožnému vozidlu (§ 4 ods. 2 zákona č. 488/2013 Z. z.) a následne umožňuje prevádzkovateľovi tohto vozidla aj relevantnú obranu v prípade, ak si splnil povinnosť úhrady diaľničnej známky na predchádzajúce evidenčné číslo toho istého vozidla.

38. Krajský súd sa preto nedopustil nesprávneho právneho posúdenia veci, ak podľa ust. § 13 ods. 2 zákona č. 488/2013 Z. z. má žalobca celkom jednoznačne nielen povinnosť tvrdiť relevantné skutočnosti, ale zároveň je povinný aj označiť dôkazy na preukázanie týchto tvrdení a pripojiť listinné dôkazy, pričom tieto povinnosti sú v kontexte citovaného ustanovenia kumulatívne. Sťažnostný bod žalobcu, podľa ktorého krajský súd v žiadnom prípade nie je oprávnený hodnotiť, či mal žalobca označiť taký, alebo onaký dôkaz na preukázanie svojich tvrdení, nemá oporu v ust. § 13 ods. 2 v spojení s § 5 ods. 3 zákona č. 488/2013 Z. z. Ako uviedol aj v rozhodnutí o odmietnutí odporu č. OU-LM-OCDPK-2017/011311 zo dňa 26.10.2017 správny orgán, žalobcovi z citovaných ustanovení zákona jednoznačne vyplýva povinnosť predložiť taký listinný dôkaz, z ktorého je zrejmé tvrdenie prevádzkovateľa vozidla o úhrade diaľničnej známky. Takýto dôkaz je k dispozícii prevádzkovateľovi (vodičovi) vozidla (§ 4 v spojení s § 5 ods. 3 zákona č. 488/2013 Z. z.), alebo správcovi výberu úhrady diaľničnej známky.

Správne uviedol krajský súd, že z obsahu tvrdenia o úhrade diaľničnej známky jednoznačne vyplýva, že takéto tvrdenie nie je možné preukázať iba tvrdením žalobcu (tvrdením jeho konateľa), ale je potrebné ho preukázať listinným dôkazom. Logická je následne aj úvaha krajského súdu v prospech žalobcu, že môžu existovať objektívne skutočnosti, ktoré mu bránia v predložení dokladu o úhrade diaľničnej známky. V kasačnej sťažnosti paradoxne žalobca citované zmiernenie kogentnej povinnosti v ust. § 13 ods. 2 zákona č. 488/2013 Z. z. odmieta. Najvyšší súd uzatvára, že absencia predloženia listinného dôkazu o úhrade diaľničnej známky bez ďalších relevantných tvrdení s riadnym označením ďalších dôkazov rozumne či logicky spôsobilých preukázať jej úhradu, bez ďalšieho odôvodňuje postup správneho orgánu podľa § 13 ods. 3 písm. a/ zákona č. 488/2013 Z. z.

39. Na tomto základe neobstojí sťažnostný bod žalobcu o arbitrárnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-LM-OCDPK-2017/01131 zo dňa 26.10.2017, z ktorého jednoznačne vyplýva nielen z akého dôvodu podľa zákona č. 488/2013 Z. z. podaný odpor odmietol, ale aj aké náležitosti mal odpor obsahovať. Krajský súd preto nepochybil, ak preskúmaním napadnutého rozhodnutia totožnú námietku žalobcu uvedenú v správne žalobe zamietol.

40. Najvyšší súd sa nestotožnil ani so súvisiacim sťažnostným bodom žalobcu, vytykajúci nesprávne posúdenie krajského súdu, podľa ktorého tvrdenie o odcudzení tabuliek s evidenčným číslom bolo potrebné riadne označiť dôkazom, ktorým nie je poukázanie na bližšie nešpecifikovaný spisový materiál evidencie nešpecifikovaného motorového vozidla neznámeho orgánu. Podľa žalobcu z obsahu ním podaného odporu je zrejmé, že sa jedná o spisový materiál vzťahujúci sa na vozidlo s evidenčným číslom I. vedený dopravným inšpektorátom v Liptovskom Mikuláši. Uvedenú námietku je potrebné preskúmať podľa celkového obsahu podaného odporu žalobcom dňa 17.10.2017, z ktorého vyplýva jeho tvrdenie o odcudzení „značky s EČV“, čo je podľa žalobcu „v zmysle ust. § 12 ods. 1 písm. d/ zákona dôvod na odloženie vecí, resp. zastavenie konania“. Ako už Najvyšší súd uviedol, možnosť postupu správneho orgánu podľa ust. § 12 ods. 1 písm. d/ zákona č. 488/2013 Z. z. by existovala v prípade odcudzenia tabuliek s evidenčným číslom v čase porušenia povinnosti podľa § 4 ods. 2 zákona, tzn. tabuliek s evidenčným číslom I.. V kontexte podaného odporu, ktorým žalobca smeruje aj k tvrdeniu o úhrade diaľničnej známky na vozidlo s evidenčným číslom I. je potrebné dodať, že „spisový materiál“ o úhrade diaľničnej známky s evidenčným číslom I. nebude viesť dopravný inšpektorát v Liptovskom Mikuláši, ale správca výberu úhrady diaľničnej známky podľa § 8 ods. 3 zákona č. 488/2013 Z. z. Krajský súd tak správne konštatoval, že správny orgán rozumne nemohol zabezpečiť dôkaz označený ako „spisový materiál evidencie motorového vozidla“.

41. Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že kasačná sťažnosť žalobcu neobsahuje žiadne právne relevantné námietky, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. V súlade s citovanými ustanoveniami a vyššie uvedenými úvahami kasačný súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu bolo vydané v súlade so zákonom, nebol dôvod na jeho zrušenie a kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol v zmysle ust. § 461 SSP.

5.

42. O trovách konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov konania z dôvodu neúspechu v konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

43. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.